

Ata yurdum

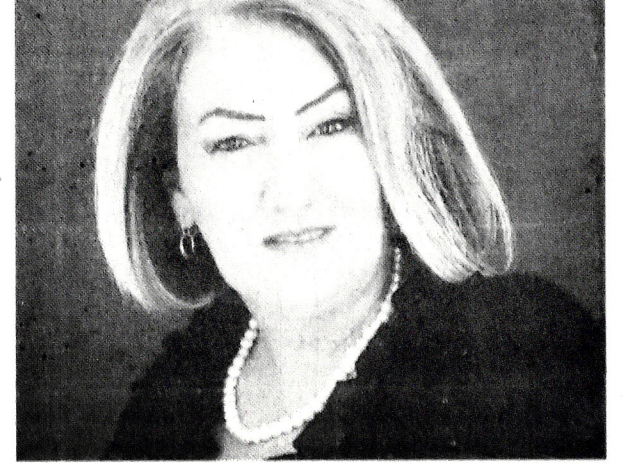
Nə vaxt gedirəmsə ata yurduma
Məni kədər qovur, qəm qucaqlayır.
Bir ata harayı, qardaş nisgili
Açır qollarını məni haqlayır.

Nə atam hay verir, çıxır qarşıma,
Nə də ki, qardaşım ötürür məni.
Ələnir dünyanın qarı başıma,
Zaman damla-damla əridir məni.

Atamın əkdiyi bar ağacları,
Ayrılıdan için-için qovrulur.
Quruyub gilənar, nar ağacları,
Elə bil həsərətən külü sovrulur.

Körpə ağacların körpə budağı,
Qardaş salamını yetirir mənə.
Qəfil dolu vurmuş solan yarpağı
Kövrəlib öpürəm mən dönə-dönə.

Beləcə, gəzirəm bağı-bağçanı,
Həsərin dumanı çöküb hər şeyə,

Nəcibə İlkin

İtib səliqəsi, itib səhmanı,
Atamın əlləri dəyməyir deyə.

Azad Azərbaycan.- 2022- ci il.- 30 dekabr.- S. 6.